

З СВЯТОМ, ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЖИТЬ НАШЕ ДЖИТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 44 (980) | П'ятниця, 7 листопада 1986 року | Ціна 2 коп.

Слово публіциста ВІРНІСТЬ ТРАДИЦІЯМ

У Закликах Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу до 69-ї річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції є такі слова: «Хай міцніє революційна наступність усіх поколінь радянських людей — запорука непереможності ідей і справи Жовтня!»

Великий зміст закладено у цих рядах!

Революційна наступність — це вічно живі традиції нашого народу, якими ми пишамося і які ми розвивамо. Поштовхом до неї стали бурений дій тисяча дев'ятсот сімнадцятого року, коли робітники і селяни, солдати і матроси йшли на штурм Зимового палацу, щоб покінчити з самодержавством і встановити своє владу. Її примножували батьки і діди під час громадянської і Великої Вітчизняної воєн у тяжкій борні спочатку з імперіалістичною інтервенцією, а потім — фашистською навалою. Вона у трудових звитязах мільйонів трудящих в роки соціалістичного будівництва. Кожне наступне покоління радянських людей продовжувало славу попередників, прагнучи змінювати і збагачувати свою соціалістичну Вітчизну.

І сьогодні, втілюючи в життя рішення XXVII з'їзду партії, радянські люди активно утверджують революційні перетворення в економіці, в усіх сферах суспільного життя, примножують славні традиції в труді і вихованні. Перед усіх справах, як і завжди, ведуть комуністи, які виступають організаторами мас в боротьбі за прискорення соціалістичних перетворень на базі науково-технічного прогресу. Про перші успіхи в соціалістичному змаганні за виконання планів пінішньої п'ятирічки свідчать показники повідомлення Центрального статистичного управління. В них, очевидно, є й доля внеску нашого Товариства, про що інформує газета. Однак, для заспокоєння немає підстав. Є ще чимало недоліків в утверджені традицій. Не випад-

Григорій ВАРТАНОВ.

ково партія закликає, щоб бути непримиреними до тих, хто завдає економічної і моральної шкоди суспільству, порушує радянські закони, рішуче боротись з нехлідством, пияцтвом і нетрудовими доходами.

Революційна наступність радянських людей знаходить своє яскраве відображення у виявах пролетарського, соціалістичного інтернаціоналізму і радянського патріотизму, у боротьбі за мир в усьому світі. Ми шлемо сьогодні полу-м'яний привіт народам соціалістичних країн, комуністичним і робітничим партіям, всім, хто рішуче виступає проти нарощування смертоносних озброєнь, за припинення ядерних випробувань, за повну ліквідацію ядерної зброй, хто активно бореться проти імперіалістичної політики насильства, грабежу, терористичного розбою.

Боротьба за мир — одне з найяскравіших свідчень революційної наступності радянського народу. Тому їй схвалюємо і підтримуємо зовнішню політику Комуністичної партії і Радянського уряду, позицію Генерального секретаря ЦК КПРС М. С. Горбачова у Рейк'явіку, яка імпонує мільйонам простих людей в усьому світі. Мир без ядерної зброй, не допустити мілітаризації космосу — ось корінне питання сучасності. Тому й проголосуємо разом з партією: хай живе ленінська зовнішня політика Радянського Союзу — політика миру і безпеки народів, широкого міжнародного співробітництва! З таким гаслом вийдуть трудящі на жовтневу демонстрацію. В ім'я цього вони наполегливо, сумлінною працею втілюватимуть в життя рішення XXVII з'їзду партії. Ленінським курсом йдемо ми по шляху комуністичноготворення і миру. Вірність традиціям, міцна революційна наступність усіх поколінь радянських людей — запорука непереможності ідей і справи Великого Жовтня.

Григорій ВАРТАНОВ.

Хоч і не часто цієї пори трапляються надворі погожі, сонячні дні — адже глибока осінь — одинак гарний настрій, лагідна усмішка і тепер постійні супутники цієї симпатичної жінки. Це, мабуть, від доброї вдачі, душевної щедрості людини. А ще від того, як ідуть справи взагалі і на роботі зокрема.

Що ж до виробничих успіхів, то Ніні Григорівні є чим похвалитись. Та про них красномовно свідчать ті відзнаки, яких удостоєна трудівниця. Звання «Ударник комуністичної праці», «Майстер — золоті руки», «Краща за професією» — все це за сумлінність, почуття високої відповідальності за доручену справу.

Працює Ніна Григорівна Горбань на Полтавському УВП-1 швачкою-мотористкою.

Свято Великого Жовтня зустрічає вона трудовими дарунками у цьому колективі вже 28 разів.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

Хай живе 69-а
річниця Великої
Жовтневої соціалі-
стичної революції!

(Із Закликів ЦК КПРС).

КОМУНИСТИ

Ми — хлібороби,
Ми — робітники,
Від рядового
і до головкома,
Урочо нам вручали
партиквитки
Вимогливі секретарі
в райкомах.
На нас Ілліч
по-батьківськи дививсь,
Весь сповнений
і радості, і любові,
А ми йому і партії
клялись
І клятва та звучала
ніби сповідь.
В труді міцніли
парти ряди,
На подвиг серце
кликало гаряче.
Ми їхали в відрядження
де труда кипів
і де було найважче.
Довіку будуть згадувати
нас,
Як ми долали грозди
ї дики бури

І Волхов, і Магнітка,
і Донбас,
і Горький, і Кузбас,
і Комсомольське
місто на Амурі.
В польоті намагались
нам зламати
Орлий крила віхоли
шалені,
Коли земля здригнулася
навколо
І в полі танки ерізно
загарчали,
В громах і грозах
Курської дуги
Квиток партійний
і мені вручали.
Я з ним учивсь
перемагати і жити,
Які б важкі
не трапились дороги.
В ім'я народу
подвиги вершить,

до себе і до інших
бути строгим.
Ми вічну піднімали цілину,
Нам космос
покорився зоряністий.
І першими завжди,
як і в війну,
На подвиги ишли
безстрашні комуністи.
Ми ковалі народного
добра
І доля не чекаємо другої.
Нас буде пам'ятати
Ангара,
Нурек і БАМ, і райдуги
Дніпра,
Тайга й новобудови
в Уренгой.
Ми — хлібороби,
Ми — робітники
Від рядового і до
головкома,
Урочо нам вручали
партиквитки
Вимогливі секретарі
в райкомах.

Дмитро ЛУЦЕНКО.

ПЕРЕМОЖЦІ ЗМАГАННЯ

Розгорнувши підсумки виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань за третій квартал колективами підприємств і об'єднань Товариства, президія Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки відзначила: перше місце з врученням перехідного Червоного прaporu ЦП УТОГ і Республіканського комітету профспілки, свідоцтва і першої грошової премії — колективу Полтавського УВП-2;

друге місце з врученням свідоцтва і другої грошової премії — колективу Єнакієвського УВП;

третє місце з врученням свідоцтва і третьої грошової премії — колективу Білонецького УВП.

Колективам підприємств, які зайніли призові місця у соціалістичному змаганні за третій квартал, для преміювання передовиків виробництва виділено путівки до санаторію «Дружба» (м. Геленджик).

Відзначено хорошу роботу по виконанню соціалістичних зобов'язань третього кварталу і 9 місяців 1986 року колективів Ужгородського УВП-1, Запорізького УВП і Артемівського УВП.

Президія Центрального правління УТОГ і Республіканського комітету профспілки висловили впевненість у тому, що трудівники Українського товариства глухих ще активніше включаться в соціалістичне змагання за досрочове виконання і перевиконання завдань 1986 року.

ВІМ'Я ВІТЧИЗНИ

Я працюю у колгоспі «Родина» Іванівського району Одеської області з 1946 року. Працюю на одному місці — їздовим на молочно-товарній фермі. За нашою бригадою закріплений 4-й корпус, де утримуються 120 корів. Ми забезпечуємо їх кормами. Доставка кормів здійснюється у суворо встановлений час і за будь-яких погодних умов. Праця не є легкими, але мені подобається. Цей труд приносить мені моральне задоволення, радість.

Я й мої товариши по роботі працюємо добросовісно, що й дало змогу домогтися високих показників. Так, завдання з надою і якості молока від закріпленої групи тварин виконуємо в середньому на 115—120 процентів.

Мій скромний внесок у досягненням всього колективу високо оцінено керівництвом колгоспу. З 1970 року мені присвоєно звання ударника комуністичної праці, яке я відтоді щорічно підтверджую. Фото занесено до Книги Трудової Слави колгоспу, а ім'я — до Книги Трудової Слави Роздільнянського МРВ УТОГ.

Ласної ради профспілок, Роздільнянського і обласного відділів УТОГ надихають мене на нові трудові досягнення в ім'я дальнішого зростання економічної могутності нашої країни.

Я відчаний нашій Комуністичній партії і уряду за піклування про нас, нечуючих трудівників. Це дає нам право почувати себе рівноправними громадянами країни, в єдиному строю з усім радянським народом самовіддано трудитись над реалізацією величних завдань, накреслених ХХV з'їздом КПРС.

Ставши на ударну тривогу вахту за гідну зустріч 70-річчя Великого Жовтня, я взяв підвищенні соціалістичні зобов'язання і закликаю всіх членів нашого Товариства наслідувати мій приклад з тим, щоб своїм натхненням трудом змінювати могутність нашої Батьківщини, зробити свій внесок у справу збереження і зміцнення миру на землі.

А. КОРОТКОВ,
учасник зльту передовиків сільського господарства, член УТОГ.
Одеська область.

Правління колгоспу нагороджувало мене почесними грамотами, заохочувало грошовими преміями, цінними подарунками, а навесні за безоплатно туристичною путівкою я побував у Москві на святкуванні Першотравня.

Висока оцінка моєї праці, турбота з боку керівництва і громадських організацій колгоспу, комісії по роботі серед глухих районної і об-

щадницю нагороджено медаллю «За трудову доблесть». Вже сама назва відзнаки говорить про те, що Г. Лазуренко працює ударно, самовіддано, своїм прикладом надихає весь колектив компактної групи на повне здобутки в труді.

Ми пишемося тим, що

нашого товариша по роботі відзначено високою урядовою нагородою. Це свідчить про те, що сумлінна праця нечуючих трудівників завжди буде помічена, гідно оцінена.

Т. ЛЕВИЦЬКА,
секретар первинної організації УТОГ заводу «Червоний екскаватор». м. Київ.

Питання поліпшення якості — одне з першочергових, що хвилює сьогодні кожного члена УТОГ.

Зліт передовиків — нечуючих трудівників сільського господарства і промислових підприємств, що відбувається в

на кожному підприємстві є люди, чиї імена вимовляють з великою повагою. Це, як правило, скромні трудівники, які люблять свою професію, віддають своїй справі. Такими на Кременчуцькій швейційській фабриці серед членів УТОГ називають швачок цеху № 1 Марину Олександровну Самохвалову і Поліну Семенівну Яровикову.

Сотні виробів понад план виготовили робітниці фабрики. Вони успішно справилися з планом десяти місяців пошпиття виробів. Напередодні Дня Конституції серед 117 робітниць, котрі виконали річний план, були і ударниці комуністичної пра-

ЗАПОРУКА УСПІХУ

і члени нашого Товариства М. О. Самохвалова та П. С. Яровикова. Їм присвоєно звання «Відмінник якості», вручено грошові премії.

Це визнання їх невтомної праці надихає на нові успіхи. Вся робота швачок сьогодні спрямована на те, щоб кожний виготовлений їх невтомними руками виріб, знайшов свого задоволеного покупця.

О. ЧОРНОБАЙ.
Полтавська область.

ПОПЕРЕДУ ЧЛЕНІ УТОГ

Трудівники Лебединського УВП, члени УТОГ швейційського дільниці райпромкомбінату, маслозаводу, комбінату побутових послуг, нечуючі колгоспники, які працюють на фермах та ланах колгоспів ім. Чапаєва, «Україна» як керівництво до практичних дій сприйняли Звернення Центрального Комітету КПРС до трудящих Радянського Союзу широко розгорнути соціалістичне змагання за успішне виконання завдань дванадцятої п'ятирічки, однією з вирішальних умов якої є підвищення продуктивності праці.

Майстерня швейного цеху райпромкомбінату, ударниця комуністичної праці Віра Мамонівна Кохана свої деянні виробничі завдання виконує на 120—130 процентів, причому продукцію здає тільки найвищого якості.

Питання поліпшення якості — одне з першочергових, що хвилює сьогодні кожного члена УТОГ.

Зліт передовиків — нечуючих трудівників сільського господарства і промислових підприємств, що відбувається в

Лебединському міжрайвідділі УТОГ, наочно показав, що глухі трудівники сільського господарства, Лебединського УВП, підприємств держпромисловості по-діловому сприйняли Звернення ЦК КПРС, працюють з натхненням, виконуючи й перевиконуючи виробничі завдання, випускаючи продукцію тільки високої якості.

Майстерня швейного цеху райпромкомбінату, ударниця комуністичної праці Віра Мамонівна Кохана свої деянні виробничі завдання виконує на 120—130 процентів, причому продукцію здає тільки найвищого якості.

На Лебединському УВП добре трудається складальні меблів Петро Онисимович Науменко, Роман Олександрович Коханій, поєднуючи виробничу діяльність з навчанням у вечірній школі робітничої молоді.

Знатхненням працює шліфувальниця УВП Валентина Іванівна Севрюк. В колгоспі «Україна», радгоспі ім. ХХV з'їзду КПРС, в будівельних бригадах трудаються теслями ударники комуністичної праці члени УТОГ Михаїло Григорович Раков, Іван Кирилович Часинченко, забезпечуючи надійний ремонт приміщень.

Не злічити імен тих, хто завершує перший рік дванадцятої п'ятирічки, показує у ці дні зразки свідомої, високопродуктивної праці. На них рівняються не тільки глухі трудівники Сумщини, але й чуючі робітники і колгоспники колективів, де в перших лавах правофлангових п'ятирічок йдуть члени нашого Товариства.

М. ЛУЖКОВ.
м. Лебедин,
Сумська область.

Слово про майстра

СХОДЖЕННЯ

бажання стати інструктором виробничого навчання. Тим більше цього вимагали обставини: перехід на випуск нової продукції не всіма сприймався з ентузіазмом і треба було вести широку роз'яснювальну і виховну роботу, на практиці доводити переваги нового виробництва. Краще за Григорія Михайловича цього зробити ніхто не міг.

У 1965 році підприємство почало освоювати випуск текстильно-галантерейних виробів. Справа була нова, ніхто досвіду такої роботи не мав. З метою вивчення азів нового виробництва на Чернівецьку текстильно-галантерейну фабрику направили п'ятьох найбільш здібних робітників, серед них і Григорія Примакова. Навчався він старанно і закінчив курси з оцінкою «відмінно».

Незабаром УВП одержало першу партію плетильних верстатів. Примаков зі своїми товарищами встановив їх і організував випуск принципово нової для підприємства продукції. Григорій Михайлович з перших днів освоєння цього виробництва почав вивчати його потенційальні можливості, заглиблюватися у всі «секрети». Він до найдрібніших деталей пізнав плетильне обладнання, його позитивні і негативні сторони. Докладав чимало зусиль і енергії для того, щоб повніше використовувати машини для підвищення продуктивності праці, поліпшення якості продукції, розширення асортименту. З перших днів почав вносити вдосконалення, спрямовані на усунення наявних у верстаті недоліків.

Плетильне виробництво на УВП швидко розвивалось. Треба було готовувати кадри. І тоді Примаков висловив

довга плеяда молодших керівників із числа глухих робітників, які стали кістяком колективу. Сьогодні кращими з кращих є товариші Примакова по роботі І. А. Лозян, В. Ф. Абрамчук, В. Ю. Михайлук, І. С. Гончарук.

З 1973 року Г. М. Примакова призначили майстром виробничої дільниці, до складу якої вже входило 5 ланок — 60 чоловік. Багато зусиль, енергії, знань доклав Григорій Михайлович, щоб вивести цей підрозділ у передові. Насамперед, він переконав підлеглих, що по-старому працювати не можна, що відмінна робота вигідна і необхідна всім і кожному. Тому його пропозиції з поліпшенням організації праці на дільниці були сприйняті складально, дісталі повну підтримку. Вже наступного року колектив став передовим і досягнути успіхи з кожним роком нарощуючи.

У ланці Примакова трудаються всі глухі трудівники. Це згуртований, дружний колектив, більшість членів якого — передовики виробництва. На дільниці панує атмосфера взаємодопомоги, високої відповідальності за доручену справу, впровадження останніх кількох років тут не було порушень трудової дисципліни.

1981 року колектив, очолюваний Г. М. Примаковим, першим на УВП перешов на бригадну форму організації і стимулування праці, доклав чимало зусиль для її популяризації на підприємстві.

Сьогодні УВП стало великим високомеханізованім підприємством, колектив працює злагоджено, якісно, ритмічно. За цей час сталися значні зміни, зросі про-

фесійний рівень робітників, на якісно вищий щабель піднялася їх трудова і громадська активність. Важко недооцінити у цій справі роль Григорія Миколайовича. Він навчив працювати по-новому основний кістяк УВП, виїс в удосконалення виробництва понад 100 раціонізацій, особисто сконструював і освоїв понад 20 нових виробів.

Незважаючи на велику зайнятість, пов'язану з керівництвом бригадою, Григорій Миколайович і сьогодні, як і завжди, у творчому пошуку — він працює над удосконаленням організації праці і технологічного процесу, конструюванням і освоєнням нових видів виробів. У нього в руках, як і двадцять років тому, часто можна побачити якусь вдохновлену деталь верстата, або принципово новий механізм, що його він сам змайстрував і тепер приступову для діла. Всі нововведення, які запроваджуються на УВП, в основному апробуються у бригаді Примакова і майстер бере найактивнішу участь у їх розробках.

Д. ОБРОСОВІСНИЙ, чуйний товарин, тому й тягнуться люди до нього, знаючи, що він прийме справедливі рішення, допоможе і словом, і ділом. Тому й віддають йому належне. Майстер впродовж 12 років підряд обирається членом профкому і членом цехом, а цього року Григорія Миколайовича обрано головою цехового комітету профспілки. І він віправдо-ве довір'я.

Багато добрих слів ще можна сказати про Г. М. Примакова. Наш ветеран і сьогодні у розквіті сил. Він ще багато добрих спрів зробить для свого колективу, на благо Вітчизни.

П. ГОРБУНОВ, директор Чернівецького УВП.

«НАШЕ ЖИТТЯ»

СЛАВНА ЛЮДИНА ПРАЦЕЮ

Авторитет її повага не приходить самі по собі, цього можна домогтися тільки чесною і самовідданою працею. Саме так і трудається на Овруцькому приладобудівному заводі формувальниця, член УТОГ Валентина Іванівна Залізко.

Сумліна робітниця віддає всі свої знання і досвід для того, щоб не тільки виконати, але й перевиконати планові завдання. І цього вона, як правило, завжди досягає, причому продукція, виготовлена її руками, тільки відміної якості.

І. КИРЕЧЕНКО.
На знімку: В. І. Залізко.

ДОБРОСОВІСНО, НАТХНЕННО

На подив старожилів селища Чубайки ца розі вулиця Бригадної і Штурвалильної знову відкрилась шевська майстерня. На відміну від своїх попередників нині її господар Віктор Горбульов одразу навів порядок.

Реже в першій дні його роботи засяяли у променях сонця виміті вікна, щезли купи сміття навколо, розміщено загуркотіла швейна машина, заторхтів двигун точильного верстата. Інтер'єр будки прикрасили календарі, знайшлося місце для поліці з книжками, у кутку притулівся холодильник. А на робочому столі 34-річного майстра з'явився загальній зошит, фломастер і ручки.

Про призначення цього причандалля першим дізнався старожил Чубайки, персональний пенсіонер Пилип Меркурійович Мельниченко. Наблизилося тоді літо і він вирішив відремонтувати босоніжки свого правнука. Звичайно, легше купити но-

ві, думав прадід, але ж можна і ці полагодити.

Молода людина уважно вислухала замовника, не відводячи погляду від його губ, і в зоніті написала: «Через годину будуть готові». Так дідуся першим серед мешканців селища дізнається, що молодого майстра звать Віктор, що, на превеликий жаль, він глухонімий. А роботою шевця залишився задоволений.

З тієї пори замовників у Горбульова почало приблизитися. Приємно чубайцям, що в майстерні став працювати справжній швець, захопаний у свою роботу, кваліфікований, винахідливий майстер. У нього завжди під рукою потрібні шматки шкіри, нитки, цвяхи, підковки, що допомагає вчасно добре оновлювати взуття.

«Віктор працює чесно, добросовісно. Спасибі йому за нелегкий, але потрібний і вмілий труд. Більше б таких працівників у сфері побуту!

С. ХАНЕВИЧ.
Одеська область.

До 68-ї річниці з Дня народження Ленінського комсомолу у Львівській спецшколі-інтернаті № 101 для глухих дітей готувались за здатністю. У всіх класах були проведенні збори на тему: «XX з'їзд ВЛКСМ — гідно зустріч», на яких комсомольці звітували про свої успіхи у навчанні, суспільно-корисній праці, визначали переможців у змаганні за першу четверть 1986/87 навчального року.

У кожному класі проходив також конкурс на кращий номер художньої самодіяльності, на «Кращого кулінара школи», на тематичне оформлення святкового столу, в якому взяли участь всі комсомольці школи.

І ось настав цей святковий день, якого всі так довго чекали.

Вечір відкрився худож-

СВЯТО В ШКОЛІ

ньою композицією «Славний шлях комсомолу».

На святково прикрашений сцені під Червоним прапором струнко застигли у формі героя громадянської війни учасники композиції. Ведучі учні 8-го класу Вячеслав Чавала та Марія Патлько розповідають про славний шлях Ленінського комсомолу у роки громадянської війни. Далі учні 9—11 класів відтворюють історію комсомолу, його бойовий шлях, нагородження Орденами Трудового Червоної Прапору, орденом Леніна, Жовтневої Революції.

Комсомол — це сміливість і сила, Комсомол — це юності вічна зоря... Закінчується композиція картиною, де на Червоному прапорі майорять шість орденів, якими відзначений Ленінський комсомол. Учасники композиції під прапором дають священну клятву на вірність рідній Батьківщині.

Потім розпочався виступ учасників художньої самодіяльності школи. Чітко, злагоджено танцюють сучасні танці учні 11 класу Поглад і Козловська. Вони отримують пам'ятний сувенір за перше місце. У народних костюмах весело і завзято виконують прикарпатський танок дівчата 8-го класу. Театралізовану виставу підготували учні 9—11 класів.

Тим часом розігрується конкурс на краще оформлення святкового столу.

Комpetentne жюрі високо оцінює композицію «Щасливе дитинство», яку створили учні 8-го класу. На святковому столі багато квітів, що складають основний компонент композиції. Інші класи показали свої композиції — «Мрія», «Хай завжді буде сонце» та інші.

Високі оцінки і пам'ятні сувеніри отримали кращі кулінари школи. Виготовлені ними торти, тістечка були не тільки дуже смачними, але й гарно оформленими, естетично виконаними.

Комсомольський вогнік закінчився веселими іграми, дискотекою.

С. БУТЕНКО,
вихователь 8-го класу
Львівської спецшколи-інтернату № 101.

ховне значення для, підростаючого покоління.

Після знайомства з школою на стадіоні відбулася товарицька зустріч з футбольну, котра закінчилася першогою господарів поля.

Ми, вчителі та учні, відчайдінні адміністрації Лебединської спецшколи-інтернату за їхню гостинність і доброжелівість, яку вони виявили нам під час перебування в учбовому закладі. В свою чергу ми виносили вдячність і шефам Полтавського УВП № 2, які виділили автобус для поїздки до Лебединської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

В. САКУН,
сурдопедагог Полтавської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

НАШІЙ ДРУЖБІ МІЩНІТИ

Дружні зв'язки склалися між педагогами та учнями Полтавської і Лебединської, що на Сумській, спеціальній школі-інтернаті аматорами для глухих дітей. Вже давно ми обмінююмося педагогічним досвідом, художньою самодіяльністю, проводимо змагання з легкої атлетики, волейболу та з інших видів спорту.

А ось дніми до лебединської школи завітали полтавчани. Тенлою і радісною була наша зустріч, яка відбулася в актовому залі школи-інтернату, де кожний з представників учебних закладів розповів про нейні досягнення в навчально-виховному процесі. Заслуговує уваги Продвільчому програмі учбово-робітників і селян В. І. Ленина.

Частина експонатів цієї кімнати виготовлена руками учнів, це, зокрема, макети крейсерів «Аврора», атомного криголама «В. І. Ленін» та багато інших. Привертає увагу експозиція, присвячена Великій Вітчизняній війні 1941—1945 років, краснавчий розділ. Лебединська кімната Лебединської спецшколи залишила у нас велике враження. Вона має ідейно-політичне і ви-

шлях творчість пролетарської партії нового типу, засновника першої в світі держави робітників і селян В. І. Ленина.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

По закінченню зустрічі, лебединські школярі показали гостям новозбудовану школу з світлими і просторими класами і спальнями, чудову бібліотеку. Слід відмінити, Лебединську кімнату співчоти, яка за своїм підсобним господарством відгодовує свиней, кролів.

БАТЬКІВЩИНА — МАТИ

Вітчизна — це щось глибоке, рідне, безмежне. Ось як натхненно пише про неї А. Малишко:

Ти мене з дитинства підіймала,
Хліб дала з піснями

солов'я,
Відвела доріг мені немало,
Земле, зореносиця моя!

Рідна земля! Вона прикрашена голубиною неба, багрянцем зорі, зеленію трав, біlosніжними вершинами гір, чорнотою ріллі і золотом хлібного поля.

Вона озвучена шарудінням листя, солов'їними співами, курликанням журавлів, дзюркотінням джерела чи хлюпанням дощу.

Пам'ять у кожного із нас береже свої неповторні картини рідної природи.

І поняття Батьківщини у кожного свое, викладене із мозайки любих серцю образів, про які ми інколи соромимося говорити вголос, щоб не розплескати їх джерельну свіжість.

Яку притягальну силу мають берізки чи яблуні, посаджені біля рідної хати;

тиха річка, стежка понад берегом, класна кімната, де стояла твоя партя, старий завод, який прийняв тебе в свою трудову сім'ю, лагідні руки матері, що вміють так ніжно пригладити твої непокірні кучері!

Відчуття рідної землі,

батьківського краю починається в нас з любові до матері. Перше в нашому житті слово — мама! Перші кроки до мами! А вирісши, ми говоримо: мати і мати-Вітчизна.

Все життя ми потрібні їм обоим. Вони нас виховують, благословляють на працю і на подвиг, вірять нам в хвилині небезпеки.

Плакат суворих воєнних років «Вітчизна-мати клич!» відомий усьому світу. Як і Вічний вогонь. Невідомому солдату біля Кремлівської стіни.

І коли ми думаємо про святість слова Вітчизна, нас так вражають сім слів, написаних невідомим солдатом на стіні одного з казематів Бретеської фортеці: «Я вмираю, але не здаюсь! Прощай, Вітчизно!»

Мабуть, все згадав солдат, готовуючись до останнього бою, до свого смертного часу: і хутірець свого дитинства, і стареньку матір, усмішкі своїх друзів, і перші слова кохання, і все-все життя, яке здалося йому щасливим днем.

І відізвалося в його душі найвище і найсвятіше почуття — почуття рідної землі, Вітчизни, в ім'я якого йшли солдати в безсмертя.

Скільки прекрасних слів можна сказати про Вітчизну. Тому що є істина одна для всіх: поки цвіте і кріп-

не мати-Вітчизна, ми посправжньому щасливі.

Мати-Батьківщино, прекрасна ти і в бою, і в трудах. Проїжджаючи по твоїй землі, ми скрізь бачимо напруженну творчу працю.

Височать над землею баштові крани, пливуть по Дніпрі баржі з вугіллям, машинами, а в небі гудуть пасажирські лайнери.

І все це моя сторона, прекрасна, вільна!

Моя Батьківщина — це крило орла, що ліне до сонця з туманів, — так пише про Вітчизну М. Рильський.

Де б не були ми, в які б чужі землі не закидали нас доля, а голос рідного краю манитиме, ніжно й сумовито дзеленчатим, як тронка.

Як ніжно говорить про нашу рідну землю А. Малишко:

Як тебе на голос
не віднати?
Серце, і життя мое,
і кров,
Найсвятіше слово наше—
мати,
Рідна земле, сонячна
любов!

Рік у рік міцніє наша

Батьківщина. Разом з нею ростемо і ми, молоде покоління. Молодість наша — молодість Вітчизни.

Любимо тебе, наш рідний край, і наш обов'язок, наше завдання — все зробити, щоб квітнув ти ще пишніше.

Григорій КУЗУБ.

ЗУСТРИЧ З АКТОРОМ

За розкладом роботи у понеділок Запорізький обласний будинок культури УТОГ не працює. Однак цього понеділка культзаклад був вщерть заповнений. Річ у тім, що в гості до членів УТОГ завітав відомий кіно-

актор і режисер Олександр Панкратов-Чорний.

На зустріч з митцем прийшло майже триста нечуючих, які з інтересом сприймали розповідь Панкратова-Чорного про сьогодні і завтра радянського кіномистецтва, дізналися про те, як скла-

дався його творчий шлях. Загальне захоплення і дружині сміх викликали невигадані історії та епізоди з життя кіноактора, пройняті тонким гумором і закоханістю у свою справу.

С. МОРДУШЕНКО.

ОСІНЬ ЗОЛОТО РОЗСИПАЛА

Е ТЮД

ром осінь і на неї позолоту зодягне.

А груша-дичка вже скинула свій одяг неначе злякалася, що її помітять з потьм'янілим листям. Вона жде весни, коли сади забуяють білим цвітом, тоді вирядиться в білу-блізу фату і буде чарувати людей пишним квітом та медовим запахом.

Сьогодні треба купити букет хризантем, думаю. Щоб і дім відчував осінь. Але на віці купувати? Ось він: три-чотири жовті листки

клена, пара листків каштану, в яких не можна і вирізнати кольорів: зеленуватий переплітається з багряним, жовтій із зеленим. Та гілочка з янтарним кетягом горобини. Ось вам і букет! Найкращий для осінньої пори.

...Ліс. Неначе постарів на рік. Мудрішим став. В лісі по-особливому відчутно почути року. Тиша кругом. Пахне осінню. В цей час ліс найщедріший на кольори.

Нечутним кроком іде по землі осінь.

К. БАШИНСЬКА.
м. Житомир.

ВЕСЕЛИМ ОЛІВЦЕМ

Без слів.

Мал. Г. ІІГОДСЬКОГО.

Фізкультура і спорт На бігових дистанціях

Осінь — пора легкоатлетичних кросів. А цього року відпочинку ім. М. Горького в Ужгороді.

На дистанції 500 м серед дівчат всі три перші місця вибороли учениці Ужгородської спецшколи для глухих дітей: А. Ребріш, В. Герій та А. Круцай. Серед юнаків на цій же дистанції відзначились відповідно М. Герич, В. Маслей та І. Юкович, а

серед юніорок першою фінішувала Е. Горонді.

Як і очікувалось, біг на 1 км виграв неодноразовий призер змагань всесоюзного міжнародного рангу Степан Білусяк. Його час 2 хвилини 47,0 сек. Команду перемогу впевнено здобули спортсмени УВП-2.

З МАЛОЮ РАКЕТКОЮ

Слідом за змаганнями з Школярі виявилися неспротивними вчинити серйозного опору торішнім володарям перехідного призу-своїм землякам — і програли поєдинок 0:7. А найспішніше виступили в підгрупі тенісисти УВП-1, які провели підгрупи без поразок.

У першій підгрупі жеребів вів в другій підгрупі добилися спортивного Ужгородського міського відділу УТОГ, і ці дві команди і схрестили зброю у фінальному поєдинку за підгрупу.

Також у успіху в другій підгрупі дісталася Оксані Крачкович, друга сходинка у

Ганні Метеньканич, а третя — у Людмили Головнич. Серед чоловіків краще за інших виступив і звання першої ракетки завоював Іван Пол.

П. КРАЙНЯНЦЯ.
м. Ужгород.

школярів

стер спорту з Вінниці Михаїло Балк.

За команду Піщанського району виступало 14 учасників. Сім з них — не учні місцевої школи-інтернату для глухих дітей. Приємно, що вони не підвели команду, а виступили краще за всіх з місцевих спортсменів. Так, Іван Гарбачик та Леонід Заболотний розділили 10—13 місця. Перший підтвердив норму-кандидата в майстри спорту, а Заболотний виконав норму кандидата в майстри спорту з місцевої школи-інтернату для глухих дітей Олена Купрій.

В. ЛЯШКО,
суддя змагань.
Вінницька область.

ПОДОРОЖ НА КАВКАЗ

Постійно піклується адміністрація, профспілкова організація Бердянського виробничого об'єднання імені Первого Травня про належні умови праці, дозвілля нечуючих трудівників, яких на підприємстві 38 чоловік.

На початку жовтня 30 із них здійснили автобусну п'ятиденно подорож до м. Нальчика — столиці Кабардо-Балкарської Автомобільної РСР, причому, сплатили вони лише 30 процентів вартості поїздки, решту — профспілкова організація об'єднання.

Подорожуючі милувались красою гірського краю, побували також у місцевих музеях, відвідали пам'ятні місця. Варто зазначити, що не перша така подорож нечуючих з Бердянська. Побували вони також у Криму, Молдавії, Волгограді.

У відповідь на турботу, члени УТОГ працюють сумілінно, якісно. Серед них немає жодного, хто не виконував норм виробітку. Майже 90 процентів трудівників з компактної групи вибороли звання ударників комуністичної праці. Переїзда більшість — ветерани підприємства.

П. ПРЕОБРАЖЕНСЬКИЙ.
На знімку: група екскурсантів з м. Бердянська.
Запорізька область.

При сприятливих умовах
одна рослина може дати
20—25 плодів.

П. РУДЕНКО.
Житомирська область.

КАБАЧОК — ВЕЛЕТЕНЬ

Микола Максимович Владленко — колишній вчитель-біолог, мешкає в селі Заріччя Ружинського району, що на Житомирщині. Вийшовши на пенсію, Микола Максимович зайнявся селекцією особливо вдається йому додати за в'єтнамським кабачком Лагенарія. Цього року врожай кабачків винався особливим, а один сягнув довжини одного метра 85 сантиметрів і заважив він 9 кілограмів.

Наша адреса: 252005. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74
редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

Редактор
П. БУЛАТОВ